

2. NEDĚLE POSTNÍ (A)

1. čtení: Gn 12,1–4a

Povolání Abraháma, praotce Božího lidu.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Abrámovi:

„Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a prokleji ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána všechna pokolení země.“

Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin.

Žl 33,4–5.18–19.20+22

Odp.: Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.

Hospodinovo slovo je správné,
spolehlivé je celé jeho dílo.

Miluje spravedlnost a právo,
země je plná Hospodinovy milosti.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí,
nad těmi, kdo doufají v jeho milost,
aby jejich duše vyrval ze smrti,
aby jim život zachoval za hladu.

Naše duše vyhlíží Hospodina,
on sám je naše pomoc a štít.

Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství,
jak doufáme v tebe.

2. čtení: 2 Tim 1,8b–10

Bůh nás volá a osvětluje.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný!

Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. On nás spasil a povolal svým svatým povoláním, a to ne pro naše skutky, ale z vlastního rozhodnutí a pro milost, kterou nám dal v Kristu Ježíši před dávnými věky. Ale to se projevilo teprve nyní, když přišel náš spasitel Kristus Ježíš. On zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangeliu.

Zpěv před evangeliem

V zářivém oblaku bylo slyšet Otcův hlas: To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!

Evangelium: Mt 17,1–19

Ježíšova tvář zazářila jako slunce.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“

Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouvejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tvářmi k zemi a velmi se báli.

Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše.

Když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“